

Katja Bjørn bruger sig selv som model i sit værk. Her hænger hun i en krog fra loftet som et slaget dyr. På filmen flyver en sommerfugl ud af et sår på hendes mave, mens hun hænger der. - Jeg spiller på modsætninger: Er det smukt eller grimt? Det må være op til andre at vurdere, siger hun.

■ Horsens Kunstmuseum byder på udstilling med video-kunstneren Katja Bjørn

- Kunst skal ikke have noget facit

Tekst: Anne Birch
Borch-Larsen
ab@hfb.dk

Foto:
Martin Ravn
mr@hfb.dk

Kvinder med døde fisk i blødderne. En ko, der bliver aflivet. Et vindue. En korsfæstelse. En vindmølle, der drejer rundt, og en eng i skumringen. Det kan virke absurd. Og så alligevel helt, helt almindeligt.

Præcist som de tanker, man kan have, når man svejrer i tilstanden mellem søvn og at være vågen. Det er netop denne tilstand, den aarhusianske videostillationskunstner Katja Bjørn forsøger at skildre med værket "Sov min elskede", som udstilles på Horsens Kunstmuseum fra på lørdag. Det handler om liv og død, søvn og vågen, smukt og grimt. Og om tilstanden lige midt imellem, forklarer kunstneren selv. Hun er varsom med at

KATJA BJØRN

- Født 1967
- Uddannet cand. mag i religion og kunsthistorie fra Aarhus Universitet.
- BSAK i Aarhus
- Repræsenteret med værkerne "På den anden side" og "His & Hers" i Horsens Kunstmuseums faste samling
- Sidebetjende med udstillingen i Horsens er Katja Bjørn udstillingsaktuel hos Charlotte Fogh Gallery i Aarhus.

Katja Bjørn er repræsenteret med værket "På den anden side" i Horsens Kunstmuseums faste udstilling.

sætte for mange ord på det værk, hun er aktuel med på det lokale kunstmuseum. Hun vil nemlig gerne have, at publikum selv oplever og tolker det. - Der er masser af symboler i værket. Nogle af dem er helt åbenlyse. Det gælder f.eks. en vindmølle med vinger, der snurrer rundt i et væk. Det symboliserer livet og livets cyklus. Det symboliserer, at man lige så godt kan overgive sig og bare følge til og fra. Der er mulighed for at få mange forskellige oplevelser ud af filmen.

Og det er netop meningen, siger kunstneren. - Kunst har ikke og skal ikke have noget facit. Jeg kan tænke på, at jeg har været på skattebeskueren i en retning, men det er ikke kun mit værk. Det er beskuerens, siger Katja Bjørn.

Inspiration fra digt Værket "Sov min elskede" blev til i 2012 på opfordring fra Galleri Brønderigården i Horsens, der inviterede fire kunstnere til at deltage i en udstilling med et kunstværk, der var inspireret af litterært værk. Katja Bjørn fik digtet "Ind-

sovningsbogen" af René Jean Jønsen. Og hun blev straks fanget af og fascineret af digters beskrivelse af det limbo, der forekommer, når

man er lige ved at falde i søvn. Eller lige ved at dø. - Nu har jeg et naturligt årsager jo aldrig prøvet at dø. Men jeg forestiller mig, at

En smuk eng i skumringen. Eller daggryet. Videoen er også fyldt med rolige og smukke billeder.

Fem kvinder med bare tæer og døde fisk i armene. - Jeg spiller på det absurde. Det må gode være sådan, at folk tænker: Hvad i alverden skal det betyde? Og så komme i gang med at tænke lidt, siger Katja Bjørn.

Et rum med fire nøgne, hvide vægge danner baggrunden for Katja Bjørns værk "Sov min elskede". Værket har tidligere været udstillet på Galleri Brønderigården og på Kvindemuseet i Aarhus. - Det er en ny oplevelse at opleve det et nyt og noget større rum. Det glæder jeg mig til, siger kunstneren.

"Det er befriende at høre andres mening om min kunst. Jeg kan have haft en mening med mit værk, men det vigtige og det spændende er at høre, hvad andre får ud af det."

KATJA BJØRN

- Jeg er spændt på, hvad andre lægger i mit værk. Jeg ved, at min kunst ikke redder verden. Hvis man vil redde verden, skal man være noget andet end kunstner. Men jeg håber, at min kunst kan lave små forskyldninger, siger Katja Bjørn.

"Sov min elskede" er udstillet på Horsens Kunstmuseum fra på lørdag og frem til 23. marts. Der er offentlig omvisning i udstillingen søndag kl. 13.

det er lidt samme tilstand, men også helt almindelige hverdags ting kan gen-tage sig og køre i ring for ens indre blik, siger hun. - Jeg arbejdede engang på et plejehjem, hvor jeg fulgte

en 98-årig kvinde, der var ved at dø. Hun flimrede ind og ud af en tilstand, hvor hun skiftesvis var klar og helt ved siden af sig selv. Hun talte med folk, der ikke var der, hun var overstadig lykkelig, hun var angst, og hun var helt nærværende. Det er den der mellemtilstand,

hvor tingene flimrer, og hvor man både er fyldt af glæde og angst. Jeg gerne vil beskrive med værket, forklarer Katja Bjørn.